

## Noaptea

Mihai Eminescu

---

Noaptea potolit și vinat arde focul în camin;  
Dintr-un colt pe-o stofă rosa eu în fata lui privesc,  
Pin'ce mintea îmi adoarme, pin'ce genele-mi clipesc;  
Luminarea-i stinsa-n casa... somnu-i cald, molatic, lin.

Atunci tu prin intuneric te apropii surizinda,  
Alba ca zapada iernei, dulce ca o zi de vară;  
Pe genunchi îmi asezi, iubito, bratele-ti îmi inconjoara  
Gitul... iar tu cu iubire privesti fata mea palinda.

Cu ale tale brate albe, moi, rotunde, parfumate,  
Tu grumazul mi-l înlantui, pe-al meu piept capul ti-l culci;  
S-apoi ca din vis trezita, cu minute albe, dulci,  
De pe fruntea mea cea trista tu dai vitele-ntr-o parte

Netezesti încet și lenes fruntea mea cea linistita

Si gindind ca dorm, sireato, apesi gura ta de foc  
Pe-ai mei ochi inchisi ca somnul si pe frunte-mi în mijloc  
Si surizi, cum râde visul intr-o inima-ndragita.

O! dezmiarda, pin'ce fruntea-mi este neteda si lina,  
O! dezmiarda, pin-esti juna ca lumina cea din soare,  
Pin-esti clara ca o roua, pin-esti dulce ca o floare,  
Pin'nu-i fata mea zbircita, pin'nu-i inima batrina.